

тьмянний. Кон'юнктива анемічна.

Над ділянками ураження при перкусії виявляли притуплення, здебільшого у верхівцевих та серцевих частках легень. При аускультації – дрібно- і середньопухирчасті хрипи. Перед загибеллю симптоми прогресують. Кон'юнктива набуває ціанотичного відтінку, у тварин тяжка задуха. Вони здебільшого дихають ротом, кашель частий, тихий, вологий, з носових ходів значні, слизово-гнійні витікання. При аускультації – вологі хрипи різних калібрів та патологічне бронхіальне дихання.

Таким чином, бронхопневмонія є поширеним захворюванням телят в господарстві, яка призводить до передчасного вибракування тварин та їх загибелі.

УДК 619:616.24-002.153:615.33:636.2-053

ПОТІХА О.І., магістрантка

Науковий керівник – **ГОЛОВАХА В.І.**, д-р вет наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЛІКУВАННЯ БРОНХОПНЕВМОНІЇ У ТЕЛЯТ

Патологія дихальної системи охоплює до 50 % молодняку великої рогатої худоби в господарстві. Найбільш поширеною серед них є бронхопневмонія. За багаторічний досвід терапії пневмоній випробовувалися різноманітні препарати та схеми їх використання. Найбільш широко застосовують антибіотики, які, на жаль, не завжди дають очікуваний ефект, що пов'язано з виникненням антибіотикостійких штамів мікроорганізмів. Тому пошук схем лікування з використанням антимікробних засобів, які б істотно негативно не впливали на метаболізм макроорганізму, продовжує залишатися актуальною проблемою сучасної ветеринарної пульмонології.

Мета роботи полягала у застосуванні лікувальних схем за різних форм перебігу бронхопневмонії телят. Об'єктом дослідження були 10 телят, хворих на середню і 7 тварин – на тяжку форми бронхопневмонії. Клінічно захворювання середнього ступеня у телят проявлялося пригніченням загального стану, зниженням апетиту. Температура тіла у хворих була підвищеною – 39,6–40,5 °С. Дихання почащене (40–70 дих. рух./хв); тип дихання – черевний, задишка змішана. Періодично у тварин виявляли сухий, болочий кашель. Із носових ходів серозні або серозно-катаральні витікання. При аускультації грудної клітки в ділянці легень – крепітація та хрипи. При дослідженні серцево-судинної системи – тахікардія (88–105 уд./хв.), посилення тонів серця, особливо другого з акцентом на р.орт. легеневої артерії. Тварин лікували за наступною схемою: внутрішньом'язово застосовували тетравет (в 1 мл – 200 тис. МО окситетрацикліну гідрохлориду) в дозі 1,0 на 10 кг маси тіла; аїніл впродовж 3 діб по 3 мл на 100 кг маси внутрішньом'язово; Е+селен – внутрішньом'язово (із розрахунку 2 мл на 50 кг маси тіла) та катозал внутрішньом'язово по 15 мл – 3 дні. Поліпшення загального стану у телят було помітним на 3 добу. Вони стали жвавими, у них покращився апетит, температура тіла була в межах 39,3–39,8 °С, 26–35 дих. рух./хв., кашель нечастий, вологий, витікання з носових порожнин відсутні. При аускультації легень у 70,0 % телят прослуховували везикулярне дихання, у решти – дрібнопухирчасті вологі хрипи в окремих ділянках легень. На 5–6 добу всі телята одужали.

Телят за тяжкої форми захворювання лікували згідно наступної схеми: тваринам внутрішньом'язово застосовували тетравет по 1,0 мл на 10 кг маси тіла впродовж 7 днів; аїніл – 3 мл на 100 кг маси внутрішньом'язово 3 дні; Е+селен (внутрішньом'язово 2 мл на 50 кг маси тіла одноразово) та катозал внутрішньом'язово по 15 мл – 3 дні. Крім того, телятам внутрішньовенно застосовували Дуфалайт в дозі 50–100 мл (тричі) та 10 %-вий розчин кальцію хлориду (крапельно) в дозі 20-30 мл на 20 %-вій глюкозі – 100–150 мл (7 ін'єкцій).

Поліпшення загального стану виявили у 3 тварин на 5 добу лікування. Ще у двох на 8–10-й дні. У двох тварин поліпшення загального стану не відбулося і вони загинули на 12–13-у добу. Слід зазначити, що телята, які переохворіли тяжкою формою бронхопневмонії значно відставали в рості і розвитку і через декілька місяців їх вибраковували.

Таким чином, застосування лікувальної схеми за середнього перебігу бронхопневмонії було ефективним у 100 %, а за тяжкої форми – лише у 71,4 % телят.

УДК 636.4.619:616.3: 576.8

КОЛОМАК І.О., студент 3 курсу

Науковий керівник – **ТІТАРЕНКО О.В.**, канд. вет. наук

Полтавська державна аграрна академія

akademik.93@mail.ru

АКТУАЛЬНІСТЬ ВИВЧЕННЯ ЗАХВОРЮВАНЬ МОЛОДНЯКА ТВАРИН, СПРИЧИНЕНИХ ЕНТЕРОБАКТЕРІЯМИ

Важливим завданням аграрного сектора України є збільшення виробництва продукції тваринництва.

Але через захворюваність і загибель молодняка господарства часто недоотримують продукцію та зазнають економічних збитків.

Вагомих збитків завдають інфекційні кишкові захворювання, викликані патогенними ентеробактеріями (ентеробактеріози), зокрема сальмонельоз та колибактеріоз (ешерихіоз).

Крім того споживання продукції тваринництва, що містить токсини ентеробактерій, спричинює спалахи токсикоінфекцій серед людей.

Спалахи сальмонельозу серед людей пов'язані переважно із споживанням харчової продукції, що походить від хворих тварин. Джерелом інфекції можуть бути зовнішнє середовище, предмети догляду тощо, а також тварини-сальмонелоносії.

Тому питання діагностики, розробки та впровадження нових засобів лікування та профілактики кишкових інфекцій тварин, зокрема молодняка, на даний час є досить актуальними.

Нашою метою було проведення наукового літературного пошуку щодо боротьби з інфекційними кишковими захворюваннями молодняка сільсько-подарських тварин, викликаних патогенними ентеробактеріями (ентеро-бактеріозами).

В результаті аналізу даних доступних наукових джерел ми з'ясували, що стосовно розробки та впровадження нових протимікробних препаратів і специфічних засобів профілактики ентеробактеріозів, здебільшого сальмонельозу та колибактеріозу накопичений великий досвід закордонних та вітчизняних вчених.